

Στην εβδόμη, εκ των εννέα Ιστοριών του, την Πολύμνια, ο Ηρόδοτος μας περιγράφει την μεγάλη εκστρατεία των Περσών εναντίον των Ελλήνων. Εκείνη που κατέληξε με την περίφημη μάχη του Μαραθώνα. Το όλο έργο, γραμμένο στην Ιωνική διάλεκτο, 40 χρόνια μετά το γεγονός, όταν ο αφηγητής ήταν 46 χρονών, αποτελεί την θεμελιώδη βάση της Ιστορίας του δυτικού πολιτισμού.

Στην Πολύμνια λοιπόν, περιγράφει την δύναμη του ιππικού των Περσών, υπολογίζει σε περίπου 80.000 ιππείς το πλήθος τους με επικεφαλής τα δυο παιδιά του Δάτη τον Αρμυίθρη και το Τιθαίο, αλλά και τον Φαρνούχη. Ο τελευταίος όμως, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την εκστρατεία, στις Σάρδεις.

Η αιτία, ήταν ένα ατύχημα. Ενώ ίππευε, ένα σκυλί χώθηκε ανάμεσα στα πόδια του αλόγου του. Ο ίππος τρόμαξε και καθώς σηκώθηκε όρθιος, στα δυο πιασμένα πόδια, πέταξε στη γη τον αιφνιδιασμένο αναβάτη του. Από την πτώση, ο Φαρνούχης τραυματίστηκε, αιμορράγησε από το στόμα αναγκάζοντας τον εκ των επικεφαλής των ιππέων, να χάσει την συναρχηγεία.

Πλημμυρισμένος από οργή, ο Φαρνούχης δίνει διαταγή στους δούλους του να τιμωρήσουν το άτυχο ζώο. Το οδηγούν λοιπόν στο ακριβές σημείο που πέταξε κάτω τον αναβάτη του και του έκοψαν τα πόδια από τα γόνατα!

Τούτη η αποτρόπαια πράξη μας δίνει ένα μέτρο της βαρβαρότητας που χαρακτήριζε την ανθρωπότητα κάποιους 25 αιώνες νωρίτερα. Στις πολιτισμένες μέρες των πολιτισμένων κρατών του σήμερα, απαιτούνται νόμοι προκειμένου ο πολίτης του 21ου αιώνα να μην συμπεριφέρεται κακουργηματικά στα ζώα.

Αυτά τα 2.500 χρόνια πολιτισμού δεν τον βοήθησαν και πολύ. Να το θυμόμαστε αυτό, κάθε φορά που φτάνει στην αντίληψή μας, κάποια βαρβαρική πράξη του δίποδου απέναντι στα τετράποδα.